

ПЕДАГОГ ЯК ВЗІРЕЦЬ ДЛЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ ТА СУСПІЛЬСТВА В ЦІЛОМУ

Сучасному освітньому простору притаманна властивість, яка полягає в тому, що оцінювання викладачами знань студентів це лише частина навчального процесу, зворотна, вельми потужна його частка - оцінка студентами своїх наставників. Цього вимагають і демократизація освітньої галузі, і європейський досвід, адже українські ВНЗ мають бути максимально зрозумілими і привабливими для українських та закордонних студентів. На відміну від європейських ВНЗ, де практикують оцінювання студентами кожного проведеного семінару чи прочитаної викладачем лекції, в українських системи оцінювання викладачів студентами майже не існує, а якщо й існує випадково, то переслідує, частіш за все, якусь компрометуючу педагога мету.

Однак Педагог (тут ми відмежуємося від студентського негативного поняття препод) у ВНЗ є ключовою фігурою навчально-виховного процесу. Від цієї фігури залежить і добротність фахівця, і людські моральнісні якості майбутнього спеціаліста. Саме тому сьогодні образ Педагога ВНЗ вивчають у багатьох навчальних закладах, намагаючись зрозуміти, фахівців з яким іміджем потрібно обирати для якісної підготовки студентів. Саме Педагоги ВНЗ виступають однією з основних професіональних груп, на яку суспільство покладає надзвичайно важливі завдання. А саме – збереження, примноження і передачу культурного і науково-технічного здобутку суспільства і цивілізації в цілому та соціалізація особистості на етапі її формування, під час професійної підготовки. Однак процес підготовки спеціаліста двосторонній – у ньому беруть участь як педагоги, так і студенти. Тому саме від того, яким бачать студенти справжнього Учителя залежить сенс і мотивація як навчання, так і виховання всебічно розвинутої особистості сучасного студента.

Педагог, як високопрофесійний спеціаліст, має володіти потужним знанням свого предмету, педагогічною майстерністю, знанням психології та інноваційними технологіями навчання і виховання, володіти навичками організації навчального процесу, бути відмінним дослідником у своїй галузі науки, бути людиною ерудованою, здібною до всебічної творчості.

Людяність Педагога оцінювати не можливо в якісно-кількісних вимірах, та все ж у багатьох підручниках на це особливо звертають увагу читача. Наприклад наголошується, що викладач повинен мати високі моральнісні якості, бути терплячим і оптимістичним, спокійним, чемним, шляхетним, емоційно врівноваженим, переконливим в думках і дієвості, справедливим, тактовним, відповідальним, відкритим у спілкуванні, з почуттям гумору, а головне, вміти виховувати особистим прикладом. І хоча студент сприймає, перш за все, ці якості, будь-яке оцінювання їх повинно

бути виключене з рейтингових анкет: педагог не може бути для усіх без виключення студентів позитивним у всіх відношеннях, то ж слід оцінювати тільки ті якості, які впливають на успішне оволодіння спеціальними знаннями, якостями людяності.

Слід, все-таки, зазначити, що усі ці якості повинні бути в гармонії і рівновазі між собою. Непорядно, якщо чесна, добра людина не є професійним фахівцем, недобре й коли блискучий фахівець не має душевних людських якостей або не вміє і не любить творчу працю. Тому й потрібні дослідження, які можуть допомогти Педагогу побачити себе очима студентів, а студенту – оцінити себе не тільки за допомогою екзаменаційних оцінок чи тестів, а реально визначити свої позитивні риси чи вади і працювати над їх удосконаленням чи усуненням. Кожний елемент в структурі образу педагога у сприйнятті студентів має свій сенс, і в кожній конкретній ситуації може бути важливим, або незначним. В одному випадку це міміка, в іншому – жест, у третьому – одяг педагога, у четвертому – його смислосназначимі дії.

Сьогодні, в складних умовах суспільних відносин, які склалися в нашій країні, навчання має відповідати суспільним стандартам, тому й потрібні дослідження, які можуть допомогти соціуму скласти об'єктивне уявлення про ВНЗ, а Педагогу побачити себе очима студентів, а студенту – оцінити себе отриманими знаннями і підійти до себе з точки зору перспектив розвитку своєї самодостатності. Але кожне дослідження повинно мати конкретну мету та виважені методи і форми її досягнення.

Таким чином, на основі вищезгаданого, приходимо висновку про те, що образ справжнього Педагога не є чимось завмерлим на все життя. Адже змінюється суспільство, плінна мода, естетичні уподобання, як наслідок, змінюються і вимоги до Вчителя. Та посеред цих змін є якості, які завжди мають бути присутніми в образі академічного педагога: це любов до науки і свого навчального предмету та до студентів як до майбутніх колег. Якщо це так, то Педагогу повинні бути притаманними такі риси як, доброзичливість, щиросердність, бажання безкорисливо віддавати свої знання і досвід. Таким чином, образ педагога в очах студентів – це образ всебічно освіченого, доброго, чутливого, інтелігентного, благоліпного, гарного психолога. То чи це не є універсальний образ ідеальної людини притаманний суспільству базованому на моральнісних, естетичних та духовних цінностях.